

The Seriousness of *Shemithah*

1. Vayikra 25:2-7

(ב) דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם כי תבאו אל הארץ אשר אני נתן לכם ושבתה הארץ שבת לד': (ג) שש שנים תזרע שדה ושש שנים תזמר כרמך ואספת את תבואתה: (ד) ובשנה השביעית שבת שבתון יהיה לארץ שבת לד' שדה לא תזרע וכרמך לא תזמר: (ה) את ספיט קצירך לא תקצור ואת ענבי גינך לא תבצר שנת שבתון יהיה לארץ: (ו) והיתה שבת הארץ לכם לאכלה לה ולעבדך ולאמתך ולשכירך ולתושבך הגרים עמך: (ז) ולבהמתך ולחיה אשר בארצך תהיה כל תבואתה לאכל:

When you enter the land I am giving you, the land shall halt, a Sabbath for G-d. For six years you shall plant your field, and for six years you shall prune your vineyard, and you shall gather its produce. And in the seventh year, there will be a Sabbath of Sabbaths for the land, a Sabbath for G-d. You shall neither plant your field nor prune your vine. The wild growth of your harvest you shall not reap, and the grapes of your unworked vine you shall not collect; it shall be a Sabbatical year for the land. And the Sabbath of the land will be for you to eat – for you, your male and female servant, your hired hand and your settler who live with you. And for your animal and for the beast in your land shall be all of the produce, to eat.

2. Vayikra 26:33-35

(ג) ואתכם אזור בגוים והרילתי אתריכם חרב והיתה ארצכם שממה ופריכם יהיו חרבה: (לד) אז תרצה הארץ את שבתיה כל ימי השמה ואתם בארץ איביכם אז תשבת הארץ והרצת את שבתיה: (לה) כל ימי השמה תשבת את אשר לא שבתה בשבתים בשבתכם עליה:

And you I shall scatter among the nations, and I will unsheathe the sword after you, and your land shall be ruins and your cities shall be destroyed. Then the land shall enjoy her Sabbaths, all the days of ruin, and you shall be in the land if your enemies. Then the land will be destroyed, and she will enjoy her Sabbaths. All the days of ruin she shall halt, as she did not halt on your Sabbaths, when you dwelled upon her.

3. Talmud, Kiddushin 20a-b

בא וראה כמה קשה אבקה של שביעית! אדם נושא ונותן בפירות שביעית, לסוף מוכר את מטלטליו... לא הרגיש לסוף מוכר את שדותיו... לא באת לידו עד שמוכר את ביתו... לא באת לידו עד שמוכר את בתו... לא באת לידו עד שמוכר את עצמו... לא לך אלא לגר שנאמר "לגר", ולא לגר צדק אלא לגר תושב שנאמר "גר תושב", "משפחת גר" זה עובד כוכבים. כשהוא אומר "לעקר" זה הנמכר לעבודת כוכבים עצמה!

אמר ליה [אביי]: התם הא אהדריה קרא, דתני דבי רבי ישמעאל: הואיל והלך זה ונעשה כומר לעבודת כוכבים, אימא לידחי אבן אחר הנופל? תלמוד לומר "אחרי נמכר גאולה תהיה לו, אחד מאחיו יגאלנו."

See how harsh is the 'powder' of shemithah! One who trades in shemithah produce will sell his movable items in the end... He won't realize it, and he will sell his fields in the end... It will not suffice until he sells his home... It will not suffice until he sells his daughter... It will not suffice until he borrows for interest... It will not suffice until he sells himself... And not to you but to a stranger, as it says, "to a stranger," and not to a full convert but to a *ger toshav* as it says "to a *ger toshav*." "The family of a stranger" – an idolater. And when it says "to the root [of the family of a stranger]," it means one who is sold to idolatry itself!

Abbaye replied: There the text brings him back, as was taught in the yeshiva of Rabbi Yishmael: Since this one went and became a priest for idolatry, should we say the rock should be pushed [in the pit] after the one who fell in? It says, "After he is sold, he shall be redeemed, one of his brothers shall redeem him."

Approach 1: Improve our Middot (Character)

4. Rabbi Samson Raphael Hirsch, Horeb 301

In externals, too, Israel was supposed to be a people among peoples. For this purpose, Gd gave Israel its own place on the earth for its own special tasks. In order, however, that Israel's land, intended for the realization of Israel's task, should not, through the sin of pride of possession, become the cause of Israel's downfall, Gd ordained *shemithah*, *yovel*, *bikkurim*, *terumah*, *maaser* and *challah* in conjunction with Israel's own soil. *Shemithah* and *yovel* affirm Gd as Owner by right of all property; they also, through the prohibition of work on the land, express for the Holy Land the lesson which Shabbat conveys in connection with lordship of the earth.

5. Sefer haChinuch, Mitzvah 84

ועוד יש תועלת נמצא בדבר לקנות בזה מדת הותרנות, כי אין נדיב כנותן מבלי תקוה אל הגמול.

Another benefit found in the matter is to acquire, with this, the trait of generosity; there is no one as generous as a person who gives without hope for reciprocation.

6. Rabbi Isaac Arama, Akedat Yitzchak, Parshat B'har, Shaar 96

אין זה רק כי בנפשנו דיבר לגלות את אזנינו ולהעיר את ליבנו בהציב לנו ציונים גדולים ונוראים ולהעמיד סימנים רבים ועצומים לפקוח עינים עורות השקועות בדמיוני העולם... כי במספר שבע שני העבודה ושביעיות העיר את ליבנו והשמיע לאזנינו כי לא שולחנו הנה להיות עבדים נמכרים לאדמה, כי אם לתכלית אחר, נכבד ונפלא... הכוונה שכניסתן לארץ אינה להשתעבד לה ולעבודתה להוציא תועלתה ולאצור פירותיה לקבוץ אותם על יד...

In truth it is but to address our souls, open our ears, and stir our hearts, providing great and numerous signs, opening blind eyes that are sunk deep in thoughts of our desires... For in the cycle of seven years of working, the seventh being a sabbath year, He stirs our hearts and sounds in our ears that we were not sent here to be slaves, sold to the soil, but for quite a different and lofty purpose...

The point is that entering the land was not for the purpose of becoming slaves to it, working the soil to derive benefit from it and store its fruit, gathered by the handful...

7. Rabbi Avraham Yitzchak Kook, Shabbat Ha'Aretz, Introduction

את אותה הפעולה שהשבת פועלת על כל יחיד, פועלת היא השמטה על האומה בכללה... ואם אותה האביריות המוכרחת להתלוות עם כל סדר של חיי-צבור קבועים גורמת להקטין את עדינות-החיים המוסרית... הנה הפסקת הסדר החברתי בצדדים ידועים מתקופה לתקופה, מביאה לאומה זו, כשהיא מסודרת על מכונה, לידי עלייתה העצמית למרומי התכונות הפנימיות שבחיים המוסריים והרוחניים...

That which Shabbat accomplishes for each individual, *shemitchah* accomplishes for the nation as a whole... And if that brutality which must accompany the structure of on-going communal life reduces the gentle character of ethical life... then halting the social order in specific ways, from time to time, brings this nation – when it is established on its foundation – to powerful elevation to the heights of the inner traits of ethical, spiritual life...

Approach 2: Benefit the World

8. Rambam, Moreh haNevuchim 3:39

ואמנם כל המצות אשר ספרנום בהלכות שמיטה ויובל מהם לחמלה על בני אדם והרחבה לבני אדם כולם, כמו שאמר ואכלו אביוני עמך ויתרם תאכל וגו', ושתוסיף הארץ תבואתה ותתחזק בעמדה שמוטה, ומהם חנינה בעבדים ועניים כלומר השמטת כספים והשמטת עבדים...

In truth, all of the *mitzvot* we enumerated in the laws of *shemitchah* and *yovel*, some of them are merciful upon people and create opportunities for all people, as it is written, 'And the poor of your nation will eat, etc.,' and help the land increase its production and become stronger when it lies fallow, and some of the *mitzvot* are to help the avadim and the poor...

9. Rabbi Chaim ibn Attar, Ohr haChaim to Bereishit 2:3

מצינו כי הקב"ה גילה הדבר במה שאמר (שמות כ) בעשרת הדברות כי ששת ימים עשה ד' את השמים וגו' הרי גילה כי בשעת הבריאה לא ברא ד' כה בעולם זולת לעמוד ששת ימים לטעם הנודע לו גם ידוע ליודעי אמת. ונתחכם ד' וברא יום אחד הוא ידוע לד' ובו ביום חוזר ד' ומשפיע נפש לעולם שיעור המקיים עוד ששת ימים וכן על זה הדרך. וזולת זה היום היה העולם חרב בגמר ששת ימים וחוזר לתוהו ובוהו וצריך ד' להכניס פעם ב' ובאמצעות שבת העולם עומד, והוא אומרו כי בו פירוש באמצעות יום זה שבת מכל מלאכתו

We have found that Gd revealed the matter when He said in the *aseret hadibrot*, "For six days Gd created the heavens, etc." He revealed that during Creation Gd created the world only to endure for six days, for a reason known to Him, and known to those who know truth. And Gd cleverly created one day, known to Gd, and on that day He again sends life to the world, a measure which will last for another six days, and so on in this manner. Without this day, the world would be ruined at the end of six days, and it would return to *tohu* and *bohu* and Gd would need to create it anew. Via Shabbat, the world endures. Thus it says, "For in this", meaning, "For through this day, Gd was able to halt His *melachah*."

10. Rabbi Shmuel of Sochachov, Shem miShmuel to Vayyikra 25:2

It must be said that assigning the land of Israel to Israel is like Creation in general; i.e., the land was given to them only for seven years, to work it; and then He gives it again, for another seven years, to be worked and cared for.

Therefore on the seventh year the land reverts to the Gd who gave it, and all who eat of its fruits partake from [His] lofty table... Therefore the introduction, "When you enter the land that I assign you," is in the present tense... to indicate that the act of giving you the land is continuous, not once for all time.

Approach 3: Build a Jewish Nation

11. Rabbi Shlomo haKohen of Radomsk, Otzar Chaim, Vayikra pg. 177

דעו נא רבותי, שאין מתפללים על הכלכלה שהזולה ואין מבקשים רחמים על רוב טובה... תניחו דעתכם, מי שעזר לעניים סיפק להם מחיה בשעת היוקר, הוא יעזור ויפרנסכם בשעת הזול.

[Some time in the middle of the 19th century, south-central Poland suffered from a wheat shortage. The price skyrocketed, with a measure of grain going for ten, twelve or more rubles. Seeing an opportunity, a group of Radomsker chassidim invested heavily, buying everything they could get. As the price rose, they leveraged assets to borrow and invest further. But then large shipments of grain came in. The price tanked; they were now broke.

The group approached Rabbi Shlomo haKohen, Rebbe of Radomsk, and pleaded, "Have mercy on us! Daven for us! Daven to Hashem for the price of wheat to recover, or we'll lose everything!"]

The Rebbe of Radomsk replied, "Know, my masters, that we do not pray for food that has become cheaper, and we do not ask for mercy regarding a surplus of good."

[To which the chassidim complained, "But we'll have nothing, what will happen to us?"]

And the Rebbe responded, "Put your minds at rest, the One who aided the poor provided them with food when prices were high, and He will help and support you when prices are low."

12. Vayikra 25:20

וכי תאמרו מה נאכל בשנה השביעית הן לא נזרע ולא נאסף את תבואתנו:

And when you will say, "What will we eat in the seventh year? We will not plant, and we will not harvest our produce!"

Approach 4: Improve our Relationship with Hashem

13. Talmud, Sanhedrin 39a

אמר הקב"ה לישראל: זרעו שש והשמיטו שבע, כדי שתדעו שהארץ שלי היא,

Gd said to the Jewish people: Plant for six years and leave the field fallow in the seventh, so that you will know that the world is Mine.

14. Sefer haChinuch, Mitzvah 84

משרשי המצוה, לקבוע בלבנו ולצייר ציור חזק במחשבתנו ענין חדוש העולם כי ששת ימים עשה ד' את השמים ואת הארץ [שמות כ', י"א], וביום השביעי שלא ברא דבר הכתיב מנוחה על עצמו... ועוד יש תועלת אחר נמצא בזה האדם שיוסיף האדם בטחון בד' ברוך הוא, כי כל המוצא עם לבבו לתת ולהפקיר לעולם כל גדולי קרקעותיו ונחלת אבותיו הגדלים בכל שנה אחת, ומלומד בכך הוא וכל המשפחה כל ימיו, לא תחזק בו לעולם מדת הכילות הרבה ולא מיעוט הבטחון.

Among the roots of this mitzvah is to establish in our hearts and to create a strong image in our thoughts regarding the creation of the world, for Gd created Heaven and Earth in six days, and on the seventh He did not create, and He wrote that He rested...

Another benefit is found in that a person increases his trust in Gd. Anyone who finds it in his heart to give and abandon to the world all of the year's produce of his lands and of his ancestral portion, and who is trained in that, him and his family, for all his days, will never be gripped by the trait of miserliness, or lack of faith.

15. Divrei haYamim II 20

(א) ויהי אחרי כן באו בני מואב ובני עמון ועמקם מהעמונים על יהושפט למלחמה: (ב) ויבאו ויגידו ליהושפט לאמר בא עליה המון רב מעבר לים מארם והנם בתצוון תמר היא עין גדי: (ג) וירא וימתן יהושפט את פניו לדרוש לד' ויקרא צום על כל יהודה: (ד) ויקבצו יהודה לבקש מד' גם מכל ערי יהודה באו לבקש את ד':

(ה) וינעמד יהושפט בקהל יהודה וירושלם בבית ד' לפני הקצר הקדשה: (ו) ויאמר ד' אלקי אבותינו הלא אתה הוא אלקים בשמים ואתה מושל בכל ממלכות הגוים ויבך פת וגבורה ואין עמך להתנצב: (ז) הלא אתה אלקינו הורשת את ישבי הארץ הזאת מלפני עמך ישראל ותתנה לזרע אברהם אהבה לעולם: (ח) וישבו בה ויבנו לה בה מקדש לשמה לאמר: (ט) אם תבוא עלינו רעה חרב שפוט ודבר ורעב נעמדה לפני הבית הזה ולפניה כי שמה בבית הזה ונזעק אליה מצרתנו ותשמע ותושיע: (י) ועתה הגה בני עמון ומואב והר שעיר אשר לא נתתה לישראל לבוא בהם

בבאם מארץ מצרים כי סרו מעליהם ולא השמידום: (יא) והנה הם גמלים עלינו לבוא לגרשנו מירשתך אשר הורשתנו: (יב) אלקינו הלא תשפט
בם כי אין בנו כח לפני ההמון הרב הנה הבא עלינו ואנחנו לא נדע מה נעשה כי עליך עינינו: (יג) וכל יהודה עמדים לפני ד' גם טפם נשיהם
ובניהם: פ

(יד) ויחזיא אל בן זכריהו בן בניהו בן יעאל בן מתניה הלוי מן בני אסף היתה עליו רוח ד' בתוך הקהל: (טו) ויאמר הקשיבו כל יהודה וישבי
ירושלם והמלך יהושפט פה אומר ד' לכם אתם אל תיראו ואל תחתו מפני ההמון הרב הנה כי לא לכם המלחמה כי לאלקים: (טז) מחר רדו עליהם
הנם עלים במעלה הציץ ומצאתם אתם בסוף הנחל פני מדבר ירואל: (יז) לא לכם להלחם בזאת התנצבו עמדו וראו את ישועת ד' עמכם הונה
וירושלם אל תיראו ואל תחתו מחר צאו לפניכם וד' עמכם: (יח) ויקוד יהושפט אפים ארצה וכל יהודה וישבי ירושלם נפלו לפני ד' להשתחוות
לד': (יט) ויקמו הלויים מן בני השקתים ומן בני הקרחים להלל לד' אלקי ישראל בקול גדול למעלה:

(כ) וישכימו בבקר ויצאו למדבר תקוע ובצאתם עמד יהושפט ויאמר שמעוני יהודה וישבי ירושלם האמינו בד' אלקיכם ותאמנו האמינו בנביאי
והצליחו: (כא) וינעץ אל העם ויעמד משבירים לד' ומהללים להדרת קדש בצאת לפני החלוצים ואמרים הודו לד' כי לעולם חסדו: (כב) ובעת החלו
ברנה ותהלה נמן ד' מארבים על בני עמון מואב וחר שער הבאים ליהודה וינגפו: ...